

Sillä se on mahdolloin, että ne, jotka kerran valaistut ovat ja sitä taivaallista **S**lahjaa maistaneet, ja ovat Pyhästä Hengestä osalliseksi tulleet, ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevaisen maailman voimaa, jos he lankeavat pois, että he vastauudesta parannukseen uudistettaisiin, jotka toistamiseen itsellensä Jumalan Pojan ristiinnaulitsevat ja pilkkana pitävät. Hebr. 6: 4 - 6

Nämät sanat ovat yksi kauhistavainen tuomio niille, jotka lankeavat pois kristillisyydestä ja alkavat vastauudesta ristiinnaulitsemaan Vapahtajaa. Paavali sanoo: "Se on mahdolloin, että he parannukseen uudistettaisiin." Nimittäin ne, jotka ovat armon tilassa olleet. Ei he saatakaan enää parannusta tehdä, sillä he paatuvat niin kovin, että he rupeavat pilkkaamaan kristillisyyttä ja Vapahtajaa. Ja sitä heidän

täytyy tehdä vastoin tuntoansa, koska rietas henki on saanut niin suuren vallan heidän päällensä, että hän panee heitä vastoin tuntoansa pilkkaamaan ja ristiinnaulitsemaan Jumalan Poikaa.

Koska nimittäin yksi umpisokea ihminen suuttuu kristityille, niin hän tekee sen tyhmyydestä, niin kuin Pietari todistaa Apostolitten Teoissa, koska hän soimaais juutalaisia Vapahtajan murhaamisesta:

"Te teitte sen tyhmyydestä." Ei heillä ollut parempi tunto eli parempi mieli. Koska he huusit "ristiinnaulitse", niin he luulit tekevänsä oikein. Niin myös yksi surutoin ihminen, joka ei ole vielä koskaan herännyt, koska hän pilkkaa kristillisyyttä, luulee hän tekevänsä oikein; sillä ei hän ole saanut vielä sitä ylösvalaistusta Pyhältä Hengeltä, että se on yksi suuri ja kauhistavainen synti pilkata kristillisyyttä.

Mutta koska yksi paatunut ihminen, joka ei ole ainoastansa kerran herännyt, vaan myös armoon tullut, ja sitte jälkeen langennut paatumukseen, koska semmoinen ihminen alkaa vastauudesta ristiinnaulitsemaan Vapahtajaa ja pilkkaamaan kristillisyyttä, silloin hän tekee tuntoansa vastaan ehdollista syntiä. Sillä hän on tuntenut tulevaisen maailman voimaa. Hän on tullut osalliseksi Pyhästä Hengestä. Hän on maistanut sitä hyvää sanaa. Hän tietää siis, että kristillisuus on oikea, mutta yhtä hyvin panee rietas häntä sotimaan vastaan ja pilkkaamaan kristillisyyttä. Tämä on nyt se kauhistavainen synti, joka kutsutaan synniksi Pyhää Henkeä vastaan. Mutta ei umpisokea ihminen saata vielä tehdä syntiä Pyhää Henkeä vastaan. Ei semmoinen ihminen tiedä Pyhästä Hengestä mitään. Hän ei ole vielä tullut osalliseksi Pyhän Hengen vaikutuksista. Koska semmoinen pilkkaa kristillisyyttä, niin hän tekee sen sokean ja väärän tunnon jälkeen, kuin hänellä on, sillä ei hänellä ole parempi tieto.

Mutta koska yksi ihminen, joka kerran oli ylösvalaistu, ja on jo armoa tuntenut, lankeaa takaisin paatumukseen, niin hän tekee syntiä Pyhää Henkeä vastaan, jos hän alkaa kristillisyyttä pilkkaamaan. Ja me kuulemme Vapahtajan omasta suusta, että synti Pyhää Henkeä vastaan ei tule anteeksi annetuksi, ei tässä eikä tulevaisessa maailmassa.

Tähän paikkaan kuuluvat siis Paavalin edellämainitut sanat, jotka löytyvät kirjoitettuna Hebr. 6: 4 - 9. Että senkaltaisen sielun tilaisuus, joka tässä paikassa on ulospantu, on täydellinen paatumus, siitä olemme me täydellisesti vakuutetut. Ja semmoiset paatuneet henget ovat myös näyttäneet haamunsa kristittyin seassa. Nimittäin senkaltaiset paatuneet, jotka olit kerran armoitetut.

Mutta löytyvät myös semmoiset paatuneet, joiden tunto on kerran herännyt, mutta ei sinne asti, että he olisit armoitetuiksi tulleet. Semmoiset saattavat myös paatua, koska he lankeavat takaisin suruttomuuteen ja alkavat toistamiseen ristiinnaulitsemaan Vapahtajaa ja pilkkaamaan kristillisyyttä. Senkaltaiset tekevät myös tuntoansa vastaan, ja siinä samassa tekevät he syntiä Pyhää Henkeä vastaan, sillä ne olit myös saaneet oikean ylösvalaistuksen Pyhältä Hengeltä, mutta ei he ole sen tiedon eli sen tunnon ja ymmärryksen jälkeen tehneet, koska he panevat entisiä koettelemuksiansa riettaan hengen vaikutukseksi, vaikka he tietävät hyvin, että se oli Pyhä Henki, joka oli heissä hyvän työn alkanut.

Mutta yksi surutoin ihminen saattaa myös langeta paatumukseen, ja siinä paatumuksessa tekee hän syntiä Pyhää Henkeä vastaan, koska hän puhuu ja tekee tuntoansa vastaan, vaikka tunto kieltää. Niin kuin esimerkiksi fariseukset, jotka tuntoansa vastaan sanoit Vapahtajan ulosajavan perkeleitä Belsebubin voimalla. Vaikka heidän tuntonsa ei ollut koskaan herännyt, oli heillä kuitenkin se tunnon todistus, että Vapahtaja tekee sen Jumalan voimalla.

Mutta heillä oli hengellinen viha sydämessä Vapahtajaa kohtaan. Ja tämä vihan perkele panee heitä omaa tuntoa vastaan pilkkaamaan Pyhän Hengen vaiku-

tuksia. Tämä oli siis yksi luonnollinen paatumus. Ja paatumus, olkoon armoitettu, eli heränneitten, taikka suruttomain paatumus, tulee kuitenkin synniksi Pyhää Henkeä vastaan, koska se puhkeaa ulos tuntoa vastaan sen kaltaisiin kauhistavaisiin sanoihin ja töihin, että se kuin on Pyhän Hengen vaikutus, selitetään riettaan hengen vaikutukseksi.

Silloin on ihminen jo paatunut, koska hän vihan tähden eli kateuden tähden puhuu tuntoansa vastaan. Eikä se ihminen ole kaukana paatumuksesta, joka ahneuden tähden eli maallisen voiton tähden tekee jotaki tuntoansa vastaan, niin kuin Juudas Iskariot. Mutta ei Pietari ollut silloin paatumuksessa, koska hän pelvon tähden kielsi vastoin tuntoansa, ettei hän tunne Jeesusta. Eikä Daavidikaan ollut paatumuksessa, koska hän lankeis armon tilasta ehdollisen synnin kautta. Omatunto oli nimittäin nukkumassa silloin, ja tämä nukkunut omatunto pani synnin luvalliseksi. Mutta kuinka raskas katumus tuli hänelle tämän lankeemuksen jälkeen, se nähdään hänen katumusvirsistänsä. Ei tarvitse yhdenkään kristityn ottaa Daavidista esimerkkiä synnin teossa, mutta Daavidin katumus sopii kyllä kaikille katuvaisille esimerkiksi.

Ja jos yksi ihminen olis herännyt laista, ja muutaman ajan seisonut lain alla, ja sitte mätäneä siinä Pyhän Hengen verkossa, niin että hän menee takaisin suruttomuuteen. Se ihminen ei ole vielä paatunut, jos hän taas uudesta herää. Mutta raskaammaksi vaan tulee hänelle se jälkimäinen heräys, ja suurempi tulee epäily, koska hän on hyljännyt sen ensimmäisen ennättäväisen armon. Meidän kallis Vapahtajamme osoittaa, kuinka onneton se ihminen on, jonka sydäimestä rietas henki oli kerran lähtenyt. Jos ihminen

taas ottaa häntä vastaan, niin sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmaksi kuin ensimmäiset.

Rukoilkaat sitä Väkevämpää Sotasankaria, te harvat sielut, joiden sydäimestä rietas henki on ulos lähtenyt sen Suuren Sotasankarin voiman kautta, että Hän seisoi aina ovenvartijana teidän sydämenne oven edessä, ettei se rietas, joka ennen on asunut teidän sydämissänne, pääsis takaisin tulemaan. "Valvokaat ja rukoilkaat, ettette joutuis kiusauksiin."

Voi, kuinka onnettomat te olette nyt ja ijankaikkisuudessa, jos vihollinen, joka on kerran ulosajettu teidän sydämistänne, pääsis vielä toisen kerran asumaan siellä. Silloin teidän viimeiset menonne tulisit pahemmaksi kuin ensimmäiset. Mutta ole sinä Väkevä Sotasankari ovenvartijana, joka olet uskovaisten sydämet omalla kalliilla verellä puhdistanut. Ole sinä Suuri Israelin Paimen ovenvartijana, ettei vihollinen pääsis enää tulemaan entiseen huoneeseen. Kuule, sinä Väkevä Sankari, kaikkein murheellisten, katuvaisten ja alaspainetuin huokaus. Isä meidän jne.

Evankeliumi: Luuk. 11: 14.

Meidän Vapahtajamme osoittaa tämän päivän evankeliumissa, kuinka onnettomaksi se ihminen tulee, jonka sydämeen rietas henki pääsee toisen kerran asumaan, vaikka hän oli kerran ulos lähtenyt. Vapahtaja sanoo, että "sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmaksi kuin ensimmäiset."

Seuraavaisesti siitä pitää meidän Jumalan armon kautta tällä pyhällä hetkellä katseleman yhden poislangenneen kristityn onnetointa ja surkeata sielun tilaisuutta. Varjelkoon se armollinen Herra Jeesus niitä sieluja lankeamasta pois ar-

mosta, jotka kerran ovat siihen tilaisuuteen tulleet; ja vahvistakoon niitä heikkoja ja vapisevaisia, ettei vihollinen pääsis heitä seuloamaan.

Kaikille heränneille ja armoitetuille sieluille karttamiseksi on Herra sallinut muutampia mennä takaisin suruttomuuteen, ja vielä paatumukseen langeta, niin kuin esimerkiksi se Juudas, joka ahneuden tähden petti Vapahtajan. Me sanomme, että se on tapahtunut Jumalan sallimisesta, että muutamat opetuslapset kauhistuisit, pelkäisit ja surkuttelisit sitä onnetointa sielua, joka kerran oli ylösvalaistu ja siihen painavaan virkaan kutsuttu, vaikka se on tietämätöin, oliko hänen tuntonsa koskaan oikein herännyt, koska hän saattoi niin pian langeta pois hänen kutsumisensa ja ruveta rietasta palvelemaan.

Saattoikopa Juudas sanoa, että muut opetuslapset ovat pilanneet hänen kristillisyytensä armottomalla tuomiolla ja lykkäämisellä? Kyllä se on tosi, että he rupeisit tutkistelevaan keskenänsä, kuka heistä olis niin hävitöin ja niin kiittämätöin, että hän menis rahan ahneuden tähden semmoista kauppaa tekemään. Mutta kyllä oli saatana jo parhaaksi pilannut hänen kristillisyytensä, ennen kuin se tutkinto tuli. Ja koska saatana oli pilannut hänen kristillisyytensä, kyllä hän saattoi itselleki Vapahtajalle suuttua sen kastetun palan tähden.

Mutta Pietari oli kiivas tutkimaan, että Vapahtajan pettäjä tulis ilmi. Ja Johannes kanssa kysyi salaa Vapahtajalta Pietarin anomuksen jälkeen, kuka se on. Mutta Juudas saattoi vielä silloin ulkokullaisuudella pettää muita opetuslapsia, sillä hän teki kanssa itsensä kristityksi ja rupeis opetuslasten tapoja matkimaan, ettei he silloin saattaneet hänestä mitään päättää. Mutta kyllähän Juudas nyt jälkeen on il-

moittanut itsensä. Ei saattanutkaan Juudas kauan istua opetuslasten seurassa, koska vielä vihan perkele meni häneen sen kastetun palan jälkeen.

Tuossa nyt on muille opetuslapsille yksi kauhistavainen esimerkki, kummoiseksi ihminen tulee, koska rietas henki tulee toisen kerran ihmisen sisälle. Jos Juudas ei olis niin hopusti hirttänyt itseänsä, kyllä hän olis alkanut vihaamaan ja vainoamaan muita opetuslapsia, niin kuin hänen lihalliset veljensä ja neppaimensa nyt tekevät. Emme tiedä sanoa, oliko Juudaan tunto oikein herännyt koskaan, mutta sen me tiedämme, että hän on käynyt Vapahtajan koulua, ja että hän on tuntenut Jumalan ennättäväisen armon. Ettei hän tuntemattomuuden tähden ole langennut takaisin, vaan se on juuri niin kuin Vapahtaja tämän päivän evankeliumissa on selittänyt: "Koska rietas henki lähtee ihmisestä j.n.e."

Nyt on se rietas henki, joka oli kerran uloslähtenyt Juudaan Simonin Iskariotin sydäimestä, ottanut seitsemän pahempata henkeä, ja ne on menneet hänen sydämeensä. Ensin meni ahneuden perkele, sitte meni kunnian rietas, ja se pani häntä kieltämään syntiänsä. Sen jälkeen meni vihan perkele häneen sen kastetun palan jälkeen, ja pani häntä ulosmenemään juuri syömä keskissä. Ei hän malttanut enää odottaa siksi kuin virsi, eli kiitos ruuan jälkeen olis veisattu. Hänelle tuli nimittäin hoppu täyttämään murhatyötänsä.

Niin tekevät myös Juudaan lihalliset veljet ja neppaimet. Ei ne lue mitään, koska he kerkiävät syömästä, vaan varsin kuin he syövät sen viimeisen kastetun palan suuhunsa, nousevat he ylös ja lähtevät ulos. Me olemme monta kertaa nähneet, kuinka Juudaan lihalliset veljet ja neppaimet saavat hopun ulos lähtemään, koska vihan perkele ajaa heitä ulos.

Muutamat kantavat salaista vihaa lähimmäisellensä, eikä viitsi puhua mitään, ennen kuin paloviinan perkele tulee vihan perkeleelle avuksi, sitte vasta he purkavat ulos kaiken vihansa. Siitä arvataan, ettei yksi perkele jaksakaan niin hopusti ajaa ihmistä työhön, mutta kuin toinen ja kolmas tulee avuksi, sitte vasta tulee hoppu riettaan orjalle. Ei hän malta enää odottaa siksi, kuin sovelias aika tulee, vaan läpi tulen ja veden pitää riettaan orjan marssiman sinne, kuhunka rietas häntä pakottaa.

Koska me nyt olemme nähneet, kummoiseksi se ihminen tulee, jonka sydämeen rietas henki pääsee toisen kerran, nimittäin hän tulee seitsemän kertaa pahemmaksi kuin hän ennen oli. Niin me ymmärrämme hyvin, minkä tähden Vapahtaja sanoo tämän päivän evankeliumissa: "Koska rietas henki lähtee ihmisestä j.n.e." Se on niin juuri puustavin jälkeen ymmärrettävä, kuin Vapahtajan sanat tässä kuuluvat, että rietas henki, joka ennen oli ihmisen sydämessä, ottaa seitsemän pahempata henkeä avuksi, koska hän yksin ei luule jaksavansa ihmisen ruumista liikuttaa pahaa tekemään.

Ihmisen ruumis on raskaanlainen riettaalle liikuttaa työhön. Sen tähden ahneuden henki ei jaksanut yksin hopittaa Juudasta työhön, mutta koska vihan perkele tuli avuksi, silloin tuli Juudalle hoppu. Ja koska yhdessä ihmisessä on monta tuhatta rietasta henkeä, silloin ei raudatkaan pidätä häntä. Mutta riettaalle tulee suuri tuska ja vaiva, koska hänen pitää ihmisen lihallisesta sydäimestä ulos lähtemän. Hän huutaa silloin surkeasti: "Jeesu! Ylimmäisen Jumalan Poika, oletkos tullut meitä vaivaamaan ennen aikaa?"

Niin huusit ne kuusi tuhatta henkeä Gadarenein kaupungin tykönä, jotka sanoit, että heidän nimensä on legio, se mer-

kitsee kuusituhatta. Ja vielä nyt ki huutavat riettaan henget ihmisen suun kautta. Koska Jumalan elävä sana pääsee niin leikkaamaan ihmisen sydäntä, että hänelle tulee omantunnon vaiva, silloin on Vapahtaja ulosajamassa ne riettaat henget, jotka ihmisessä ovat. Mutta ennen kuin he lähtevät ulos ihmisestä, freistaavat he häntä oikein piinata, jonkatähden muutamat suruttomat ihmiset luulevat, että omantunnon vaiva on riettaan hengen vaikutus.

Mutta ei se ole niin kuin sokeat raukat luulevat, vaan se on Pyhä Henki, joka ajaa ulos perkeleitä ihmisen sydäimestä. Ja silloin he vainoavat ihmistä, ennen kuin he ulos lähtevät. Sillälailla kirjoittavat evankelistat Matteus, Markus ja Luukas. Mutta koska nyt rietas henki lähtee ulos ihmisestä, vaeltaa hän karkeita paikkoja, etsii lepoa, eikä löydä. Se merkitsee, että riettaalle tulee kovin ikävä, koska hänen pitää nyt oleman ilman lihatta. Hän freistaa usein koetella, eikö hän taas pääsis siihen entiseen huoneeseen, kusta hän läksi.

Yksi herännyt ja armoitettu ihminen tuntee silloin kiusauksia, koska rietas ampuu nuoliansa ja tahtoo sisälle tulla entiseen majaansa. Mutta jos yksi kristitty ei tunne enää kiusauksia, niin se merkitsee, että tunto on nukkumassa, ja silloin on rietas henki valmis naakimaan ihmisen päälle. Mutta koska yksi kristitty tuntee paljon kiusauksia, silloin on vihollinen suuttunut. Hän tahtoo silloin haavoittaa hänen sydäntänsä ja raataa hänen tuntoansa.

Jos nyt ihminen ei ole ahkera valvomaan ja rukoilemaan, niin tulee vihollinen niin kuin varas yöllä ja ottaa seitsemän pahempata henkeä myötänsä, ja menee siihen entiseen majaansa asumaan. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmaksi kuin ensimmäiset. Nyt viittii vihollinen

asua siinä lämpimässä huoneessa, joka on luudilla lakaistu ja kaunistettu. Ei se ole niin täynnä pirun paskaa kuin ennen, koska rietas tulee toisen kerran sinne, mutta ei se taida kauan olla puhtaana, ennen kuin rietas taas paskantaa sinne. Sillä ei hänellä ole joutoa ulkona käydä paskallansa, vaan kussa hän syöpi, siinä hän myös paskantaa.

Koska nyt yhdelle kristitylle niin tapahtuu, että hän lankee pois armosta, silloin on rietas henki päässyt toisen kerran ihmisen sydämeen. Ja silloin tulee riettaan enkeleille ilo kristityn lankeemisesta. He rupeavat silloin maailmalle huutamaan: "Katso, tuommoiset ovat kristityt!" Ja koska yksi Juudas lankee pois muitten opetuslasten seurasta, niin luulevat riettaan enkelit, että kaikki Jeesuksen opetuslapset tulevat Juudaan kaltaiseksi.

Mutta ei ole vielä kaikki kristillisyyden hukkaan mennyt, vaikka yksi Juudas on hirttänyt itsensä. Kyllä vielä on yksitoistakymmentä jäljellä, jotka saarnaavat evankeliumia. Mutta minä luulen, että riettaan enkelit rupeisit ylönsä varhain iloitsemaan yhden kristityn lankeemisesta, sillä me tiedämme, että Vapahtaja on vielä elämässä, joka on lähettävä Pyhän Henkensä, joka nuhtelee maailmaa synnin, vanhurskauden ja tuomion tähden. Vaikka on moni pahentunut sen kovan sanan tähden ja luopunut Jeesuksesta, on vielä muutamia, vaikka harvoja sieluja, jotka kilvoittelevat heidän kalliimmassa uskossansa ja odottavat Israelin lohdutusta.

Vaikka maailma, perkele ja oma liha ahdistaa hirmuisesti niitäkin harvoja sieluja, jotka vielä kilvoittelevat, on kuitenkin se meidän toivomme ja uskalluksemme Jumalaan, että se Suuri Sotasankari, joka on sitä haarniskoitua vihollista ylitsevoittanut ja jakanut hänen saaliinsa, pitää tuleman väsyneille matkustavaisille avuksi ja vahvistaman väsyneet jalat ja virvoittaman nääntyneet polvet ja lohduttaman heikkomielisiä, että he jaksaisit vielä vähän aikaa sotia ja kilvoitella, sillä pian loppuu tämä sota ja kilvoitus. Pian pääsevät väsyneet matkamiehet tämän vaivalloisen maailman lävitse siihen suureen kaupunkiin, kussa se väkevämpi, joka on haarniskoidun vihollisen ylitsevoittanut, asuu taivaallisen sotaväen kanssa, ja siellä he saavat katsella niitä sota-aseita, joita se väkevämpi on ryöstänyt viholliselta, koska Hän rupeis jakamaan hänen saaliinsa.

Sotikaat vielä vähän aikaa, te Mikaelin enkelit, ja kilvoitelkaat, te hengelliset sotamiehet. Pian tulee se viimeinen sota ja kilvoitus, kussa se Väkevämpi Sotasankari tulee voittamaan ja vihollisen saalista jakamaan. Sotikaat vielä vähän aikaa, te Mikaelin enkelit, pian tulee se suuri Herran päivä, jona kaikki sota ja meteli loppuu ja kaikki viholliset pakenevat, ja kaikki urhoolliset Jeesuksen Kristuksen sotamiehet saavat kointähden, se on: kunianmerkin rintaan ja elämän kruunun päähän, ja valkeat vaatteet. Ja silloin pääsevät he lepäämään ja rauhaa pitämään ijankaikkisesti. Amen.

Lähde: Kirkkopostilla 1876 / käsikirjoitusta ei ole löydetty /